

Gazeta Politechniki

kwiecień 1999

Pismo pracowników i studentów Politechniki Rzeszowskiej

Wydanie Specjalne

Uczelniane Kolegium Elektorów – s. 2

Kandydaci na stanowisko Rektora PRz – s. 3

Harmonogram wyborów – s. 8

Szanowni Państwo!

Pierwszy etap wyborów już za nami. Wydziałowe Komisje Wyborcze przeprowadziły wybory członków Uczelnianego Kolegium Elektorów. Liczy ono 75 osób i w jego skład weszli wybrani przedstawiciele pracowników naukowo-dydaktycznych z poszczególnych wydziałów, jednostek międzywydziałowych, studentów oraz pracowników nie będących nauczycielami akademickimi. Są to:

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

dr hab. inż. Teresa Gibczyńska, prof. PRz; dr hab. inż. Jan Górski, prof. PRz; dr hab. inż. Marian Granops, prof. PRz; dr hab. inż. Witold Niemiec, prof. PRz; dr hab. inż. Grzegorz Prokopski, prof. PRz; dr hab. inż. arch. Adam Rybka, prof. PRz; dr hab. inż. Szczepan Woliński, prof. PRz; dr hab. inż. Leonard Ziemiański, prof. PRz; dr inż. Grzegorz Bajorek; dr inż. Jerzy Kerste; dr inż. Lesław Pianowski; dr inż. Aleksander Starakiewicz

WYDZIAŁ BUDOWY MASZYN I LOTNICTWA

prof. dr hab. Józef Banaś; dr hab. inż. Zenon Hendzel, prof. PRz; prof. dr hab. inż. Henryk Kopecki; dr hab. inż. Mieczysław Korzyński, prof. PRz; prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski; prof. zw. dr inż. Kazimierz E. Oczóś; dr hab. inż. Antoni Orłowicz, prof. PRz; prof. dr hab. inż. Jan Sieniawski; dr hab. inż. Feliks Stachowicz, prof. PRz; dr hab. inż. Romana E. Śliwa, prof. PRz; dr hab. inż. Wiesław Żylski, prof. PRz; dr inż. Bogusław Dołęga; dr inż. Tadeusz Knap; dr inż. Edward Rejman; dr inż. Andrzej Tomczyk; dr inż. Piotr Wygonik; dr inż. Jan Zacharzewski

WYDZIAŁ CHEMICZNY

prof. dr hab. inż. Henryk Galina; dr hab. inż. Jacek Jeżowski, prof. PRz; dr hab. inż. Jan Kalembkiewicz, prof. PRz; dr hab. inż. Mieczysław Kucharski, prof. PRz; dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak, prof. PRz; dr inż. Wojciech Piątkowski; dr Janusz Pusz

WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

dr hab. inż. Jerzy Bajorek, prof. PRz; dr hab. inż. Kazimierz Buczek, prof. PRz; dr hab. inż. Franciszek Grabowski, prof. PRz; dr hab. inż. Andrzej Kolek, prof. PRz; dr hab. inż. Jacek Kluska, prof. PRz; dr hab. inż. Jerzy Potencki, prof. PRz; prof. dr hab. inż. Leszek Trybus; dr hab. inż. Marian Wysocki, prof. PRz; dr inż. Marek Gotfryd; dr inż. Jan Rodziński; dr inż. Zbigniew Świder; dr inż. Stanisław Wyderka

WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA I MARKETINGU

dr hab. inż. Władysław Filar, prof. PRz; dr hab. Kazimierz Jaremczuk, prof. PRz; dr hab. Mieczysław Król, prof. PRz; dr hab. Kazimierz Rajchel, prof. PRz; dr Wanda Langer; dr Stanisław Wieczorek

STUDIUM PRAKTYCZNEJ NAUKI JĘZYKÓW OBCYCH

mgr Ilona Bobko

STUDIUM WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I SPORTU

mgr Stanisław Kołodziej

PRZEDSTAWICIELE STUDENTÓW

Grzegorz Lisowski; Bogusław Markocki; Alicja Sarnicka - WBiŚ; Daniel Kozdęba; Mieczysław Płocica; Katarzyna Szczur - WBMiL; Jan Oleniacz - WCh; Gracjan Nogalski; Renata Skiba; Jarosław Szaro - WE; Małgorzata Drak; Arkadiusz Krupka; Iwona Organ - WZiM

PRZEDSTAWICIELE PRACOWNIKÓW NIE BĘDĄCYCH NAUCZYCIELAMI AKADEMICKIMI

inż. Kazimierz Brydak; mgr Maria Jaracz; inż. Jan Kielbus; mgr Janina Kucharska; inż. Anna Pelc; mgr inż. Marcin Zych

Zebranie Uczelnianej Komisji Wyborczej w dniu 24 marca 1999 r. było poświęcone m.in. przygotowaniu urny, do której mogliście Państwo zgłaszać swoich kandydatów na rektora Politechniki Rzeszowskiej. Było to duże przedsięwzięcie. Członkowie komisji wykazali się znacznym zaangażowaniem. Widać zresztą, jak pięknie wygląda (zdjęcie urny na s. 8). Przekazaliśmy ją pod troskliwą opiekę Pani mgr Marty Olejnik. Dziękujemy Pani Marto za pomoc. Zainteresowanie urną było duże. Byliśmy wszyscy ogromnie ciekawi, kto z pracowników cieszy się wielkim uznaniem i do kogo macie Państwo takie zaufanie, że chcielibyście Go widzieć jako sprawującego najwyższą funkcję w uczelni. Naszą ciekawość zaspokoił 12 kwietnia, kiedy to o godz. 15⁰⁰ otworzyliśmy komisyjnie urnę. Okazało się, że zgłosiliście Państwo wielu kandydatów.

Wymienię ich w kolejności alfabetycznej:

- dr hab. inż. Jerzy Bajorek, prof. PRz - WE
- prof. dr hab. Bolesław Fleszar - WCh
- dr hab. inż. Jan Gruszecki, prof. PRz - WBMiL
- prof. zw. dr hab. inż. Zdzisław S. Hippe - WCh
- dr hab. inż. Jan Kalembkiewicz, prof. PRz - WCh
- dr hab. inż. Mieczysław Kucharski, prof. PRz - WCh
- prof. dr hab. inż. Stanisław Kuś - WBiŚ
- prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski - WBMiL
- prof. zw. dr inż. Kazimierz E. Oczóś - WBMiL
- prof. dr hab. inż. Jan Sieniawski - WBMiL
- dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak, prof. PRz - WCh
- dr hab. inż. Romana E. Śliwa, prof. PRz - WBMiL
- prof. dr hab. inż. Leszek Trybus - WE
- dr hab. inż. Szczepan Woliński, prof. PRz - WBiŚ
- dr hab. inż. Marian Wysocki, prof. PRz - WE

Niestety nie wszystkie osoby zgłoszone wyraziły chęć kandydowania. Procedurze wyborczej poddali się:

- prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski - WBMiL
- prof. zw. dr inż. Kazimierz E. Oczóś - WBMiL

28 kwietnia wybierzemy jednego z nich.

Uczelniane Kolegium Elektorów wybierze swojego przewodniczącego, zastępcę i sekretarza oraz komisję skrutacyjną 20 kwietnia w auli (A-1) o godz. 14¹⁵. Do przeprowadzenia tych wyborów jest wymagana obecność co najmniej połowy członków Kolegium Elektorów. Komisja skrutacyjna może zostać wybrana w sposób jawny. Od tej pory wybory poprowadzi przewodniczący Uczelnianego Kolegium Elektorów pod nadzorem Uczelnianej Komisji Wyborczej.

Przypomnę Państwu podstawowe zasady, które powinny być przestrzegane podczas wyborów. Dotyczą one wyborów członków wszystkich organów kolegialnych uczelni. W głosowaniu mogą brać udział tylko osoby uprawnione, a więc członkowie odpowiednich kolegiów elektorów. Musi być przestrzegana zasada tajności głosowania. Wybór jest ważny, jeśli kandydat uzyskał ponad połowę ważnie oddanych głosów z udziałem co najmniej 2/3 członków kolegium elektorów. Jeśli w pierwszym głosowaniu żaden z kandydatów nie uzyskał wymaganej większości głosów, do dalszych wyborów przechodzą kandydaci z największą liczbą otrzymanych głosów. Liczba kandydatów musi być większa o 1 od liczby miejsc mandatowych. W przypadku wyborów organów jednoosobowych uczelni do dalszych wyborów przechodzi dwóch kandydatów. Jeśli kilku kandydatów uzyska taką samą liczbę głosów, zarządza się dodatkowe głosowanie w celu wyłonienia jednego z nich. Dopuszcza się przeprowadzenie co najwyżej dwóch głosowań na każdym etapie wylaniania kandydatów. Jeżeli pierwsze zebranie nie dokona wyboru, w terminie do trzech dni zwołuje się drugie zebranie, na którym przeprowadza się wybory spośród kandydatów z poprzedniego zebrania. Jeśli drugie zebranie nie jest rozstrzygające, procedura wyborcza zostaje powtórzona w odniesieniu do nowo zgłoszonych kandydatów.

Zapraszam pracowników i studentów uczelni na spotkania z kandydatami na rektora. Co najmniej jedno spotkanie zostanie zorganizowane przez przewodniczącego Uczelnianego Kolegium Elektorów. O terminie i miejscu dowiedziecie się Państwo z ogłoszeń, które pojawią się na tablicach w obiektach

Politechniki. Spotkania przedwyborcze mogą być organizowane również przez organizacje działające w uczelni, np. organizacje związkowe czy Samorząd Studentów, oraz przez samych kandydatów. Sądzę, że powinniśmy wziąć udział w tych spotkaniach. Zbliżająca się kadencja jest bardzo szczególna. Nowo wybrany rektor będzie tym, który wprowadzi naszą uczelnię w XXI wiek. Myślę, że ma to nie tylko wymiar symboliczny. Pewnie będziemy mieli wiele pytań do kandydatów. Odpowiedzi na nie możemy uzyskać tylko na spotkaniach przedwyborczych. Zgodnie z przyjętymi przez Senat Politechniki Rzeszowskiej zasadami przeprowadzania wyborów nie przewiduje się dyskusji podczas zebrania wyborczego. Dlatego zachęcamy wszystkich, nie tylko członków Uczelnianego Kolegium Elektorów, do uczestnictwa w spotkaniach przedwyborczych. Członkowie kolegiów elektorów, również wydziałowych, powinni podczas wyborów rektora czy dziekana wyrazić nie tylko swoją wolę, ale również wolę tych, którzy im mandat elektora powierzyli. Apeluję do członków kolegiów elektorów o zapoznanie się z preferencjami wyborczymi swojego elektoratu i uwzględnienie również jego woli w akcie głosowania.

Uczelniana Komisja Wyborcza nie bierze udziału w kampanii wyborczej. Naszym zadaniem jest dopilnowanie, aby wybory odbyły się zgodnie z obowiązującymi procedurami. Życzymy wszystkim kandydatom powodzenia w wyborach, a pracownikom i studentom uczelni, aby wygrał je ten najlepszy.

Przewodnicząca Uczelnianej Komisji Wyborczej
dr Krystyna Chłędowska

Prof. dr hab. inż. TADEUSZ MARKOWSKI

Urodziłem się 1 marca 1947 r. w Zielonej Górze. Od 1951 do 1977 r. mieszkałem w Łańcucie, po 1977 r. do chwili obecnej mieszkam w Rzeszowie. W latach 1961-1970 ukończyłem w Rzeszowie kolejno Technikum Mechaniczno-Elektryczne i Wydział Mechaniczny Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Wraz z ukończeniem WSI rozpocząłem pracę jako asystent w Zakładzie Konstrukcji Maszyn kierowanym przez doc. Romana Niedzielskiego. W Zakładzie tym (obecnie Katedra) pracuję do chwili obecnej - kierując tą jednostką od 1993 r.

Doktorat (1978), habilitację (1992) oraz postępowanie w sprawie nadania tytułu profesora (1999) przeprowadziłem przed Radą Wydziału Budowy Maszyn Politechniki Poznańskiej.

Wypromowałem 4 doktorów (dwóch kolejnych ma wszczęte przewody). Jestem autorem lub współautorem 2 monografii, 2 skryptów, 6 patentów udzielonych oraz ponad 80 artykułów i referatów.

Głównym kierunkiem mojej działalności naukowej są zagadnienia związane z geometrią uzębień i ząbów ewolwentowych. Szczególnie miejsce w tej tematyce zajmuje problematyka styku obróbkowych przekładni wchrowatych.

W Politechnice Rzeszowskiej pełniłem szereg funkcji, a mianowicie:

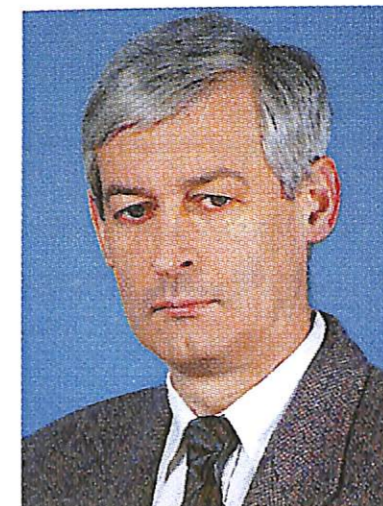
□ W latach 1979-1981 kierownika naukowo-dydaktycznego Punktu Konsultacyjnego w Stalowej Woli.

□ W kadencji 1990-1993 prodziekana ds. dydaktyki na WBMiL. Dzięki moim staraniom uruchomiono specjalność "organizacja i zarządzanie w przemyśle". Na bazie tej specjalności powstał Wydział Zarządzania i Marketingu PRz. Przeprowadziłem pierwszą rekrutację na ten Wydział.

□ Od 1993 roku do chwili obecnej dziekana WBMiL. Z zespołem dziekańskim uruchomiłem studia zaoczne (zamięscowe) w Dębicy, Mielcu, Stalowej Woli (również dzienne) oraz od nowego roku akademickiego w Sanoku.

Aktualnie Wydział zatrudnia 28 profesorów i doktorów habilitowanych. Stan kadrowy pozwolił na przygotowanie wniosku o uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Obecną kadencję WBMiL kończy dobrym wynikiem finansowym. To efekt zdecydowanych działań całego zespołu dziekańskiego.

T.M.

Odpowiedzi na ankietę Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność"

ANKIETA

- Jakie działania uważa Pan za najistotniejsze dla przyszłego kierownictwa uczelni?**
 - Zdecydowanie zwiększenie liczebności kadry samodzielnej.
 - Rozwój bazy socjalnej i dydaktycznej (akademiki, kryty basen, pozyskiwanie nowych obiektów dydaktycznych).
 - Rekonstrukcja finansów uczelni w zakresie procesu dydaktycznego oraz funduszu plac, by zamiast planowanego deficytu, planować zysk.
 - Zakończenie zaprojektowanych inwestycji.
- Czy struktura działania naszej uczelni wymaga zreformowania? Jeżeli tak, to jakie działania będzie podejmować Pana kierownictwo?**
Może zaistnieć konieczność powołania nowych wydziałów. Należy w pewnym zakresie zreformować SPNJO i SWFiS oraz administrację uczelni. Działania będą ukierunkowane na uzyskanie określonych oszczędności. Deficytowe jednostki organizacyjne i administracyjne uczelni należy albo doprowadzić do normalnego funkcjonowania, albo z nich zrezygnować.
- Jaką politykę zamierza Pan prowadzić w kwestiach związanych z powstaniem przyszłego Uniwersytetu w Rzeszowie?**
W chwili obecnej przede wszystkim wzmacniać kadrowo uczelnię. Decyzję w kwestii ewentualnego przystąpienia PRz do struktury Uniwersytetu może podjąć Senat. Rektor na zewnątrz powinien prezentować stanowisko Senatowi.
- Jakie działania zamierza Pan podjąć, aby zapobiegać przepływowi młodzieży pragnącej podjąć studia w naszej uczelni do innych uczelni (np. prywatnych)?**
To nie jest łatwe zadanie.
 - Można zwiększyć liczbę przyjmowanych kandydatów tak na studia dzienne, jak i zaoczne. To pociąga za sobą natychmiast problem liczebności kadry i problem finansowy (dotacja nie jest zwiększana proporcjonalnie do liczby studentów).
 - Można rozważyć możliwość uruchomienia specjalności "organizacja i zarządzanie" na innych wydziałach.
 - Można zwiększyć liczbę wolnych słuchaczy.
- Niektórzy pracownicy administracyjni i naukowcy łączą pełnienie funkcji kierowniczych w naszej uczelni z podobnymi funkcjami w innych podmiotach gospodarczych. Czy i w jaki sposób zamierza Pan rozwiązać tę kwestię?**
Należy ograniczyć to zagadnienie tylko do pracy w konkurencyjnych podmiotach gospodarczych.
 - Odnośnie do kadry naukowo-dydaktycznej obowiązuje uchwała Senatu PRz.
 - Odnośnie do pracowników administracji - wykluczam możliwość takiego funkcjonowania.
- W jaki sposób zamierza Pan zwiększyć pozyskiwanie dodatkowych środków finansowych przez naszą uczelnię?**
 - Dalsze rozszerzanie studiów zaocznych, podyplomowych i wszelkiego rodzaju kursów.
 - Pozyskiwanie środków z funduszy międzynarodowych.
 - Park technologiczny - wykonanie pierwszego kroku.
- Czy uważa Pan, że należy i w jakiej wysokości zasilać fundusz wynagrodzeń pracowniczych środkami pozabudżetowymi?**
Tak. O wysokości trudno mówić w tym momencie.
- Czy dopuszcza Pan wykorzystywanie środków BW i DS na inne cele niż założone?**
Tak, jeśli zachodzi taka konieczność.
- Co zamierza Pan zrobić w kwestii wysokości narzutów w kalkulacji prac umownych wykonywanych na zlecenie podmiotów gospodarczych?**
Zmniejszać do niezbędnego minimum zarówno na poziomie uczelni, jak i wydziału.
- Czy współpraca ze związkami zawodowymi jest jedynie ustawowym wymogiem ograniczającym swobodę podejmowania decyzji przez kierownictwo uczelni? W jakich sprawach i w jakiej formie wyobraża Pan sobie współpracę ze związkami zawodowymi?**
Nie widzę przeszkód, by przedstawiciele związków uczestniczyli we wszystkich gremiach PRz (i jeżeli tylko ustawa nie stanowi inaczej - to z głosem stanowiącym). Kwestią do uzgodnienia wydaje się być tylko liczba przedstawicieli (np. w kolegium rektora).
- Gdyby zmiany prawne wprowadziły układy zbiorowe w szkolnictwie wyższym negocjowane na szczeblu uczelni, jak w niektórych państwach zachodnich, czy zgodziłby się Pan na układy preferujące członków związków?**
W przypadku wprowadzenia układów zbiorowych negocjowanych na szczeblu uczelni - negocjacje będą prowadzone.
- Czy zamierza Pan prowadzić jawną politykę gospodarowania budżetem uczelni?**
Tak.
- Co sądzi Pan o utajnianiu wysokości wynagrodzeń podstawowych pracowników?**
Utajnienie wysokości wynagrodzeń uważam za słuszne.

prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski

Prof. zw. dr inż. KAZIMIERZ E. OCZOŚ

Urodziłem się 8 grudnia 1931 r. w Rzeszowie. Działalność naukowo-dydaktyczną rozpocząłem w 1954 r., po ukończeniu II roku studiów na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, w wyniku wygrania konkursu na stanowisko zastępcy asystenta. Po obronie pracy magisterskiej w 1957 r. przenieśliśmy się do istniejącego wówczas w Rzeszowie **Studium Wieczorowego Terenowego Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej**, gdzie - jako pierwszy zaangażowany etatowo w Rzeszowie z innego ośrodka nauczyciel akademicki - prowadziłem zajęcia na stanowisku asystenta, a następnie wykładowcy. Byłem najbliższym współpracownikiem ówczesnego kierownika Studium, którym był z-ca prof. mgr inż. Roman Niedzielski. W latach 1958-1963 współuczestniczyłem w tworzeniu zrębów pierwszej na terenie południowo-wschodniej Polski samodzielnej uczelni - **Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie**, również jako współprojektant jej pierwszych obiektów. Jeszcze przed usamodzielnieniem uczelni założyłem w Rzeszowie Akademicki Związek Sportowy, którego później przez kilka lat byłem prezesem.

Po utworzeniu w 1963 r. Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie zostałem w 1965 r. **prodziekanem Wydziału Mechanicznego**. Po obronie rozprawy doktorskiej w AGH w Krakowie zostałem p.o. dziekanem, a następnie, już jako docent, **dziekanem** tegoż Wydziału w latach 1971-1972.

Począwszy od roku akademickiego 1972/1973, pełniłem funkcję **rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej**. W następstwie intensywnego rozwoju kadrowego i materialnego WSI została w 1974 r. przekształcona w **Politechnikę Rzeszowską im. Ignacego Łukasiewicza**. W latach 1974-1981 byłem **rektorem Politechniki Rzeszowskiej**, przy czym tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego otrzymałem w 1976 r. W tym czasie rozpoczęła się budowa kompleksu nowych obiektów dla wszystkich wydziałów uczelni w rejonie ulic Podkarpackiej i Poznańskiej, zwiększyła się znacznie liczba nauczycieli akademickich oraz został utworzony Ośrodek Szkolenia Personelu Lotniczego, kształcący studentów Politechniki w sztuce pilotażu na potrzeby lotnictwa cywilnego. Wydział Mechaniczny uzyskał w 1977 r. prawo nadawania stopnia naukowego doktora.

W 1981 roku zostałem wybrany przez Kolegium Elektorów na **prorektora ds. rozwoju uczelni**. Po usunięciu przez Ministerstwo legalnie wybranego rektora i rezygnacji z tej funkcji powołanego w jego miejsce następcy, przejąłem - jako prorektor - kierowanie uczelnią od 1 stycznia 1983 r. Rozszerzony Senat, spełniający funkcję Kolegium Elektorów, wybrał mnie na **rektora Politechniki Rzeszowskiej** również na kadencję 1984-1987.

W 1990 roku nadano mi tytuł naukowy profesora zwyczajnego. W 1993 roku ponownie zostałem wybrany przez Kolegium Elektorów na **rektora Politechniki Rzeszowskiej** na kadencję 1993-1996. Podczas tej kadencji m.in. uporządkowano politykę kadrową i po wprowadzeniu do centralnego finansowania rozpoczęto budowę dwóch nowych obiektów uczelni, a mianowicie zespołu sal wykładowych i hali laboratorium

Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, oraz uzyskałem dla nowo utworzonego Wydziału Zarządzania i Marketingu uprawnienia do prowadzenia studiów magisterskich. 30 stycznia 1996 r. otrzymałem **Nagrodę I stopnia Miasta Rzeszowa za rok 1995 w dziedzinie nauki i techniki** za całokształt osiągnięć naukowych oraz wkład w rozwój szkolnictwa wyższego w Rzeszowie.

Uczestniczyłem i uczestniczę w pracach wielu centralnych organów naukowych w Polsce. Byłem wybrany na członka Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego (1977-1980, 1987-1991), członka Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej (1988-1991), członka Sekcji Technologii Maszyn i Automatyki w Komitecie Badań Naukowych (1991-1993).

W 1995 roku zostałem wybrany na **członka zwyczajnego Akademii Inżynierskiej w Polsce** i wszedłem do jej Komitetu Wykonawczego (Prezydium), a od 1990 r. jestem z wyboru **członkiem Komitetu Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk**. W styczniu 1999 r. zostałem ponownie wybrany do składu KBM PAN na kadencję 1999-2002, a Prezydium Oddziału PAN w Krakowie potwierdziło mój wybór w poczet członków Komisji Nauk Ceramicznych również na kadencję 1999-2002.

Od 1990 r. jestem **redaktorem naczelnym** wydawanego w Warszawie czasopisma "Mechanik" oraz **zastępcą redaktora naczelnego** czasopisma PAN "Postępy Technologii Maszyn i Urządzeń"

W Politechnice Rzeszowskiej kieruję Katedrą Techniki Wytworzenia i Automatyki Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa.

K. Ochoś

Odpowiedzi na ankietę Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność"

ANKIETA

1. Jakie działania uważa Pan za najistotniejsze dla przyszłego kierownictwa uczelni?

Do najistotniejszych przedsięwzięć kierownictwa uczelni, niezbędnych do podjęcia i przeprowadzenia w trybie szybkim, tj. jeszcze w 1999 r., należy zaliczyć:

- analizę sytuacji finansowej uczelni pod kątem zasadności i skuteczności przyjętego sposobu wykorzystywania dotacji budżetowej i środków pozabudżetowych oraz potrzeby wprowadzenia określonych zmian czy korekt,
- ustalenie priorytetów w funkcjonowaniu uczelni w 2000 r. mających na celu usprawnienie działania i podniesienie jej prestiżu oraz sprecyzowanie warunków ich realizacji,
- w przypadku przedłużania się trybu rozpatrywania wniosków Wydziału Chemicznego i Wydziału Elektrycznego o przyznanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora podjęcie energicznych starań o ich uzyskanie; w perspektywie będzie to dotyczyć również wniosku Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa o przyznanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego,
- zapewnienie finansowania realizowanych inwestycji uczelnianych w 2000 r. oraz wprowadzenie do planu centralnego budowy przede wszystkim nowego domu studenckiego,
- wnikliwe rozpatrzenie aktualnego poziomu i możliwości działalności edukacyjnej uczelni w aspekcie podniesienia rangi dyplomu ukończenia Politechniki Rzeszowskiej.

Dalsze działania należałoby dostosować m.in. do nowego prawa o szkolnictwie wyższym i powinny być one zaprezentowane społeczności Politechniki Rzeszowskiej najpóźniej na grudniowym posiedzeniu Senatu (ostatnim posiedzeniu w 1999 r.).

2. Czy struktura działania naszej uczelni wymaga zreformowania? Jeżeli tak, to jakie działania będzie podejmować Pana kierownictwo?

Struktura organizacyjna uczelni wymaga pilnego przeanalizowania w celu stwierdzenia, czy odpowiada rzeczywistym potrzebom pod względem zakresu realizowanych zadań i liczebności zatrudnienia oraz możliwościom finansowym uczelni. Termin dokonania analizy i podjęcia decyzji reformujących powinien zapewnić ich wdrożenie z dniem 1 stycznia 2000 r.

3. Jaką politykę zamierza Pan prowadzić w kwestiach związanych z powstaniem przyszłego Uniwersytetu w Rzeszowie?

Wszelkie postulowane zmiany organizacyjne w rzeszowskim ośrodku akademickim powinny opierać się na bezspornych przesłankach osiągnięcia wyższej jakości kształcenia i podniesienia poziomu badań naukowych. Samo sumowanie liczby profesorów czy uprawnień kwalifikacyjnych wydziałów stanowi warunek konieczny, ale w moim przekonaniu nie zapewniający jeszcze uzyskania pożądanego efektu.

Ze względu na zupełnie odmienne profile naukowe i dydaktyczne Politechniki i WSP ich formalne połączenie, w świetle obecnych przepisów funkcjonowania szkolnictwa wyższego w Polsce, byłoby równoznaczne z zaprzeczeniem dotychczasowych dokonań Politechniki.

Nie należy jednak wykluczać powiązania federacyjnego szkół wyższych, o różnych profilach, co mają przewidywać nowe uregulowania prawne, zwłaszcza jeśli tego rodzaju strukturze uczelnianej zostaną ponadto zapewnione lepsze warunki rozwoju, również przez władze samorządowe.

4. Jakie działania zamierza Pan podjąć, aby zapobiegać przepływowi młodzieży pragnącej podjąć studia w naszej uczelni do innych uczelni (np. prywatnych)?

Przepływowi młodzieży z Politechniki do innych uczelni, w tym prywatnych, nie sposób zapobiec, jeśli poziom nauczania w tych ostatnich będzie wyższy niż w Politechnice.

Natomiast za absolutnie niedopuszczalne należy uznać praktyki wykorzystywania danych rekrutacyjnych Politechniki do werbowania kandydatów przez uczelnie prywatne. Niestety temu zjawisku może sprzyjać dwuetatowość wielu nauczycieli akademickich naszej uczelni oraz nielojalność pracowników dziekanatów.

Uważam, że bezwzględnie trzeba podjąć skuteczne środki zaradcze i dyscyplinujące, które uniemożliwią tę, godzącą w interes Politechniki, działalność.

5. Niektórzy pracownicy administracyjni i naukowcy łączą pełnienie funkcji kierowniczych w naszej uczelni z podobnymi funkcjami w innych podmiotach gospodarczych. Czy i w jaki sposób zamierza Pan rozwiązać tę kwestię?

Sytuacja w zakresie sprawowania podobnych funkcji przez pracowników administracyjnych i naukowych Politechniki w różnych uczelniach czy podmiotach gospodarczych jest anormalna, gdyż może rodzić uzasadnione domniemanie o przedkładaniu przez daną osobę interesów drugiej instytucji nad interes Politechniki.

Sprawę tę można uregulować poprzez przeprowadzenie rozmów z danymi osobami deklarującymi ich do pierwszoetatowej pracy w Politechnice, ogłoszenie konkursu na dane stanowisko, dokonanie zmian organizacyjnych poszczególnych jednostek, wprowadzenie preferencji płacowych za jednoetatowość itp.

6. W jaki sposób zamierza Pan zwiększyć pozyskiwanie dodatkowych środków finansowych przez naszą uczelnię?

Sprawując uprzednio funkcję rektora, podejmowałem różnorodne przedsięwzięcia, aby pozyskiwać dodatkowe środki finansowe dla uczelni. Należy to czynić nadal, chociaż jest to teraz znacznie trudniejsze niż w przeszłości. W tym zakresie godna szczegółowego rozważenia jest idea parku technologicznego, zlokalizowanego na terenach uczelni. Należy podjąć intensywne starania o wdrożenie tej idei w najbliższym czasie, podobnie jak czyni to np. Politechnika Krakowska.

7. Czy uważa Pan, że należy i w jakiej wysokości zasilać fundusz wynagrodzeń pracowniczych środkami pozabudżetowymi?

Trudno odpowiedzieć na to pytanie, nie znając aktualnej sytuacji finansowej uczelni. Jeśli byłyby realne możliwości zasilania funduszu wynagrodzeń środkami pozabudżetowymi, np. pochodzącymi z opłat za studia zaoczne, należałoby z tego skorzystać. Z tym jednak problemem łączy się odpowiedź na pytanie, czy polityka płacowa uczelni powinna uwzględniać bardzo zróżnicowane angażowanie się pracowników w sprawy macierzystej uczelni.

8. Czy dopuszcza Pan wykorzystywanie środków BW i DS na inne cele niż założone?

Z punktu widzenia rozwoju badań naukowych i podnoszenia kwalifikacji kadry nauczycieli akademickich środki BW i DS powinny być wykorzystywane zgodnie z ich przeznaczeniem.

Muszę tu po raz kolejny podkreślić, że tak niepełne dane o rzeczywistej sytuacji finansowej uczelni, jakimi obecnie dysponuję, nie pozwalają mi na kategoryczne stwierdzenie, iż pensum może być zlikwidowane bez uszczerbku dla funkcjonowania Politechniki.

9. Co zamierza Pan zrobić w kwestii wysokości narzutów w kalkulacji prac umownych wykonywanych na zlecenie podmiotów gospodarczych?

Zbyt wysokie narzuty od prac umownych często przekreślają możliwość uzyskiwania zleceń od podmiotów gospodarczych. Jestem zwolennikiem elastycznego określania wysokości narzutów, jeśli będzie to sprzyjać napływowi zleceń.

10. Czy współpraca ze związkami zawodowymi jest jedynie ustawowym wymogiem ograniczającym swobodę podejmowania decyzji przez kierownictwo uczelni? W jakich sprawach i w jakiej formie wyobraża Pan sobie współpracę ze związkami zawodowymi?

Uważam, że konstruktywna współpraca ze związkami zawodowymi ułatwia kierowanie uczelnią. Główne obszary współpracy to sprawy zatrudnienia, płacowe, socjalne oraz ogólna polityka w zakresie funkcjonowania uczelni.

Wydaje się, że niezależnie od posiedzeń kolegium rektorskiego okresowe spotkania rektora z Komisją Zakładową NSZZ "Solidarność", np. co dwa miesiące, służyłyby wymianie poglądów na bieżące sprawy uczelni, a jednocześnie pozwoliłyby konsultować stanowiska w określonych kwestiach.

11. Gdyby zmiany prawne wprowadziły układy zbiorowe w szkolnictwie wyższym negocjowane na szczeblu uczelni, jak w niektórych państwach zachodnich, czy zgodziłby się Pan na układy preferujące członków związków?

Nie potrafię odpowiedzieć na to pytanie, gdyż nie bardzo wiem, na czym miałyby polegać te preferencje. A ogólnie preferencje źle się kojarzą i zazwyczaj wywołują społeczną dezaprobatę.

12. Czy zamierza Pan prowadzić jawną politykę gospodarowania budżetem uczelni?

Nie widzę najmniejszych powodów, by polityka gospodarowania budżetem uczelni nie była jawna.

13. Co sądzi Pan o utajnieniu wysokości wynagrodzeń podstawowych pracowników?

Nie wiem, o jakie utajnienie wynagrodzeń chodzi. Nie przewiduję tajnego udzielania przez rektora podwyżek i dodatków funkcyjnych.

prof. zw. dr inż. Kazimierz E. Oczkoś

Z ostatniej chwili

Wczoraj, 20 kwietnia br. dokonano wyboru władz Uczelnianego Kolegium Elektorów. Funkcję przewodniczącej UKE powierzono Pani prorektor - dr hab. inż. Romanie E. Śliwie, prof. PRZ, wiceprzewodniczącym został dr inż. Andrzej Tomczyk z Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa, sekretarzem zaś Pan Grzegorz Lisowski - przedstawiciel studentów.

Do Komisji Skrutacyjnej Uczelnianego Kolegium Elektorów zostali wybrani: mgr Ilona Bobko - Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych, mgr Maria Jaracz - Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska, Mieczysław Płocica - student Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa.

Uczelniane Kolegium Elektorów uprzejmie zaprasza na spotkanie z kandydatami na rektora, które odbędzie się 26 kwietnia 1999 r. o godz. 14⁰⁰ w auli A-1, bud. A.

Natomiast w dniu 28 kwietnia 1999 r. o godz. 12⁰⁰ również w auli A-1 Uczelniane Kolegium Elektorów dokona wyboru rektora Politechniki Rzeszowskiej na kadencję 1999-2002.

Tymczasem w sekretariacie rektora - pok. 104, bud. A została wystawiona skrzynka pytań kierowanych do kandydatów na rektora. Zainteresowanych Państwa uprzejmie informuję, że pytania można składać w godz. od 8⁰⁰ do 15⁰⁰ w terminie do 23 kwietnia 1999 r. do godz. 9⁰⁰.

W związku z pomyłkami znajdującymi się w kalendarzu wyborczym wydrukowanym w numerze 3-4(63-64) "GP", ponownie zamieszczamy terminarz wyborów władz akademickich uczelni. Za pomyłkę przepraszamy

Marta Olejnik

HARMONOGRAM

wyborów organów kolegialnych i jednoosobowych POLITECHNIKI RZESZOWSKIEJ na kadencję 1999-2002

Ustala się następujące terminy:

1. Wybór Uczelnianego Kolegium Elektorów i Wydziałowych Kolegiów Elektorów	- do 17.04.1999 r.
2. Zgłaszanie kandydatów na Rektora	- 25.03-12.04.1999 r.
3. Ogłoszenie listy osób kandydujących na stanowisko Rektora	- 15.04.1999 r.
4. Zebranie uczelnianego Kolegium Elektorów	- 20.04.1999 r.
5. Spotkania z kandydatami na Rektora	- do 27.04.1999 r.
6. Wybory Rektora	- 28.04.1999 r.
7. Spotkania z kandydatami na Prorektorów	- do 12.05.1999 r.
8. Wybory Prorektorów	- 13.05.1999 r.
9. Wybory Dziekanów	- do 29.05.1999 r.
10. Wybory Prodziekanów	- do 12.06.1999 r.
11. Wybory członków Senatu	- do 26.06.1999 r.
12. Wybory elektorów do Rady Głównej	- do 26.06.1999r.

